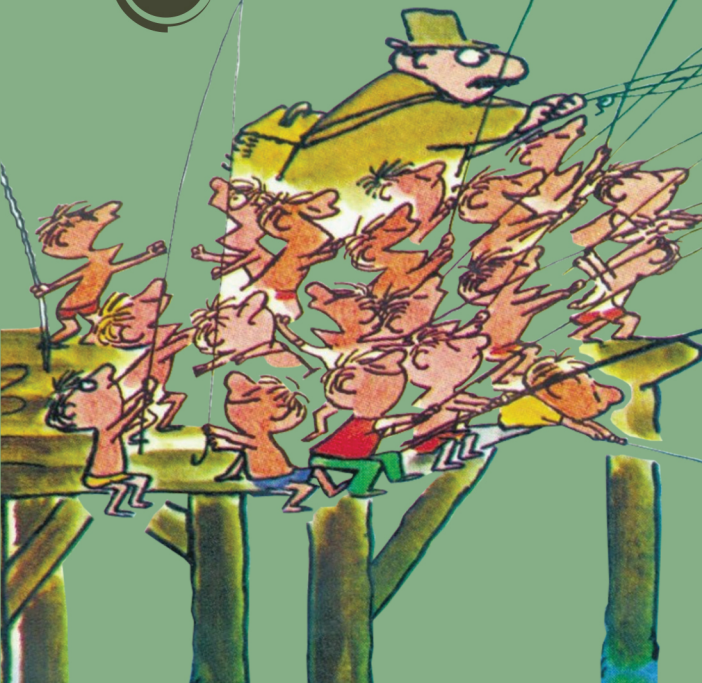

Pitircik Kampta

Gosciny & Sempé

Çeviren: Vivet Kanetti

31.
baskı

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Le Petit Nicolas, René Goscinny / Jean Jacques Sempé
Pıtırıcık Kampta, Pıtırıcık, içindeki karakterler, maceralar
ve Pıtırıcık dünyasına ait karakteristik nitelikler
René Goscinny ve Jean-Jacques Sempé'nin yaratımıdır.
Pıtırıcık'ın tüm basım ve yayın hakları IMAV Editions'a aittir.
"Pıtırıcık", hakları alınmış sözlü ve görsel bir markadır.
Markanın ve logonun çoğaltılması ve taklit edilmesi yasaktır.

© IMAV éditions, 2012

© **Can Sanat Yayınları A.Ş., 1988**

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-510-004-3

1. Basım: 1988

31. Basım: 1000 adet, Şubat 2024

Çeviren: Vivet Kanetti

Resimleyen: Jean-Jacques Sempé

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran

Düzeltili: Fulya Tükel

Son Okuma: Mustafa Aydın

Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak Tasarım: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Vizyon Basımevi Kâğıtçılık Matbaacılık

ve Yayıncılık San. Tic. Ltd. Şti.; Sertifika No: 52098

Adres: Beylikdüzü O.S.B. Mah. Orkide Cad. No:1/Z

Beylikdüzü - İstanbul

Pıtırıcık Kampta

GOSCINNY / SEMPÉ

Çeviren: Vivet Kanetti

Resimleyen: Jean-Jacques Sempé

RENÉ GOSCINNY

14 Ağustos 1926'da doğdu. Ailesi, tüm eğitimini Buenos Aires Fransız Koleji'nde tamamladığı Arjantin'e göç etti. Meslek yaşamına New York'ta başladı. 1950'li yılların başlarında Fransa'ya dönüşüyle birlikte, bir dizi efsanevi kahramana hayat verdi; Goscinny, Jean Jacques Sempé ile birlikte Pıtırık'ın maceralarını yarattı ve ünlü öğrencinin başarı kazanmasını sağlayan bir çocuk dili uydurdu. Ardından Goscinny, Albert Uderzo ile Asteriks'i yarattı. Küçük Galyalının başarısı olağanüstü olacaktı. Yüz yedi dile ve lehçeye çevrilen Asteriks'in maceraları dünyanın en çok okunan eserleri arasında yer alır. Üretken yazar, aynı zamanda Moris'le birlikte Red Kit'i, Tabary ile Iznogoud'u, Gotlib ile Dignodossierler'i de hazırlamıştır. *Pilote* gazetesini idare ederken, çizgi romanı "9. Sanat" seviyesine yükselterek devrim yaratmıştır. Sinemacı Goscinny ise Uderzo ve Dargaud ile *Idéfix Stüdyoları*'nı kurmuş, *Asteriks ve Kleopatra*, *Asteriks'in On İki İş*, *Daisy Town* ve *Daltonların Baladı* gibi çizgi film tarihinin birkaç başyapıtına imza atmıştır. Ölümünden sonra, sinema eserlerinin tamamı için bir César ödülü almıştır. René Goscinny, 5 Kasım 1977'de, 51 yaşında öldü.

JEAN-JACQUES SEMPÉ

17 Ağustos 1932'de Bordeaux'da doğdu. Eğitim hayatı iyi geçmedi, Moderne Bordeaux Koleji'nden kovuldu, hayata atıldı ve çeşitli işlerde çalıştı. 1951'de ilk çizimini *Sud-Ouest*'e sattı. Goscinny ile karşılaşması, "gazete çizeri" olarak meslek yaşamına yeni başladığı zamana rastlar. Pıtırcık'la birlikte, o zamandan beri hayal dünyamızı kaplayan haylaz çocuklardan oluşan unutulmaz bir portre galerisi oluşturdu. Pıtırcık'ın maceralarıyla eşzamanlı olarak, 1956'da *Paris Match*'ta çalışmaya başladı ve birçok dergiye katkıda bulundu. İlk desen albümü *Hiçbir Şey Basit Değildir* 1962 yılında basıldı. Bunu, kusurlarımıza ve dünyanın kusurlarına şefkatli bir ironiyle bakışını mükemmel biçimde ifade eden mizah başyapıtları olan otuz kadar daha albüm izledi. Marcellin Caillou, Raoul Taburin ve Monsieur Lambert'in yaratıcısı Sempé'nin, gözlem yeteneğiyle birleşen müthiş mizah anlayışı kırk yıldır en büyük Fransız çizerleri arasında yer almasını sağladı. Kendi albümlerinin dışında, Patrick Modiano'nun *Catherine Certitude*, ayrıca Patrick Süskind'in *Herr Sommer'in Öyküsü* adlı kitaplarına da çizerlik yaptı. Sempé, çizimleri *The New Yorker* gibi saygın dergilerin kapaklarında yer alan ender Fransız çizerlerden biri olmuştur.

YAZARIN YAYINEVİMİZDEN ÇIKAN DİĞER KİTAPLARI:

Küçük Pıtırıcık • Pıtırıcık Futbolcu • Pıtırıcık Pazara Gidiyor • Pıtırıcık Satranç Oynuyor • Pıtırıcık Tatilde • Pıtırıcık'a Bir Öpücük • Pıtırıcık'ın Bisikleti • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküler 1 • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküler 2 • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri: Pıtırıcık'ın Armağanları • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri: Pıtırıcık Eğleniyor • Pıtırıcık Bilinmeyen Öyküleri: Pıtırıcık Mızızlanıyor • Pıtırıcık'ın Kırmızı Balonu

İçindekiler

Anlayışlı Olmalı.....	9
Kampa Gidiş	17
Cesaret	27
Deniz Banyosu.....	35
Kara Orman	45
Öğle Uykusu.....	53
Gece Oyunu	63
Balık Çorbası	71
Çimbik'in Konukları Var	79
Tatil Anıları.....	89

Bir önceki kadar yoğun bir ders yılı daha sona erdi. Ödül töreninden sonra Pıtırıcık, Lüplüp, Sırım, Toraman, Dırđır, Gümüş, Dalgacı, Tıngır ve ötekiler, yine biraz hü-zünlenererek birbirlerinden ayrıldılar. Ama şimdi önlerinde uzun bir tatil vardı. Bu yüzden, yürekleri saran hü-zün kısa zamanda neşeye dönüştü. Yalnız, bu ara Pıtırıcık'ın canı biraz sıkındı. Çünkü evlerinde hâlâ tatilin sözü edil-miyordu.

Anlayışlı Olmalı

Bana garip gelen, evde daha kimsenin tatilden söz etmemiş olması! Geçen yıllarda, babam bir yere, annem de bir başka yere gitmek ister, gürültü kopardı. Sonra, madem öyle, evde oturmayı yeğlediklerini söylerlerdi. Ben ağlardım ve sonunda annemin istediği yere giderdik. Ama bu yıl hiçbirinden ses yok.

Oysa sınıfta bütün arkadaşlar bir yere gitmeye hazırlanıyor.

Babası çok zengin olan Gümüş, tatilini babasının deniz kıyısındaki büyük evinde geçirecek. Gümüş'ün dediğine göre, yalnızca kendilerine ait, başka kimsenin gelip

oynayamadığı ufak bir plajları varmış. Ama bu doğru olmayabilir. Çünkü Gümüş palavracının tekidir.

Sınıfın birincisi, öğretmenin de kuzusu olan Çarpım, İngiltere'ye, bir okulda İngilizce öğrenmeye gidiyor. Val-la deli bu Çarpım!

Lüplüp, güneyde, babasının bir arkadaşının lokantasında mantı yiyecek.

Herkes, ya deniz kıyısına ya dağa ya da köye anneannesinin yanına gidiyor. Bir ben daha nereye gideceğimi bilmiyorum, bu da çok canımı sıkıyor. Çünkü tatilde en çok sevdiğim şeylerden biri, tatil öncesi ve tatil sonrası arkadaşlarıma anlattıklarımıdır.

Bugün evde anneme tatilde nereye gideceğimizi sordum.

Annem yüzünü tuhaf bir biçimde buruşturdu, saçlarımdan öptü.

“Canımın içi, baban işten dönünce,” bu konuyu konuşacağımızı, şimdi gidip bahçede oynamamı söyledi.

Ben bahçeye çıktım. Babamı bekledim. İşten dönünce de ona doğru koştum. Babam beni kollarına aldı, havaya fırlattı. Ben de tatilde nereye gideceğimizi sordum. Babamın gülmesi birden kesildi, beni yere bıraktı, bu konuyu içeride konuşacağımızı söyledi.

Annem salonda oturuyordu.

“Sanırım artık sırası geldi,” dedi babam.

“Evet, az önce konuyu kendisi açtı,” dedi annem.

“Öyleyse açıkça söylemeliyiz,” dedi babam.

“Söyle öyleyse,” dedi annem.

“Neden ben söyleyecekmişim? Sen söyle,” dedi babam.

“Ben mi? Sen söylemelisin. Bu öneri ilk senden geldi,” dedi annem.

“Rica ederim, rica ederim, sen de beni destekle miştin. Üstelik bunun, hem kendisi hem de bizim için çok yararlı olacağını söyledin. Bal gibi sen söyleyebilirsin,” dedi babam.

“Eeee, tatilden konuşacak mıyız, konuşmayacak mıyız?” dedim. “Bütün arkadaşlar gidiyor, ben daha nereye gideceğimi, neler yapacağımı kimseye anlatamıyorum, iyi valla!”

Babam koltuğa oturdu, beni ellerimden tutup dizlerine doğru çekti.

“Benim Pıtırıcık’ım artık anlayışlı koskoca bir oğlan oldu, değil mi?” dedi.

“Tabii. Artık o bir erkek sayılır,” dedi annem.

Ben, koskoca bir oğlan olduğumu söylemelerinden hiç hoşlanmam, çünkü genellikle bunu söylediler mi, bana hoşlanmayacağım şeyler yaptırmak istiyorlar demektir.

“Çok iyi biliyorum, benim aslan oğlum deniz kıyısına gitmek için can atıyordur,” dedi babam.

“Evet,” dedim.

“Benim aslan oğlum, yüzecek, balık tutacak, plajda oynayacak, ormanda dolaşacak,” dedi babam.

“Gideceğimiz yerde orman da mı var? Demek geçen yıl gittiğimiz yer değil,” dedim.

“Bak. Yapamayacağım. Artık bunun çok parlak bir fikir olduğunu sanmıyorum. Ben cayıyorum. Belki gelecek yıl...” dedi annem.

“Hayır. Karar alındı bir kere. Biraz cesaret canım. Hem Pıtırıcık çok anlayışlı olacak, değil mi Pıtırıcık?”

Ben, evet, çok anlayışlı olacağımı söyledim. Bu deniz ve plaj işine çok sevinmiştim çünkü. Ormanda dolaşmak aslında pek o kadar eğlenceli değildir. Bir tek, saklambaç oynarken müthiş olur.

“Otelde mi kalacağız?” diye sordum.

“Tam değil... Sa... sanırım çadırda uyuyacaksınız. Aslında çok eğlenceli bir şeydir...” dedi babam.

İşte o zaman çok sevindim.

“Çadırda ha? Teyzemin verdiği kitaptaki Kızılde-rililer gibi mi?”

“Evet,” dedi babam.

“Yaşasın!” diye bağırdım. “Çadırı kurmana yardım edebilir miyim? Sonra ateş yakmana? Denizin dibinde balık vurmayı öğretecek misin bana? Anneme kocaman kocaman balıklar getiririz, ha? Ah, çok, çok, çok güzel olacak!”

Babam, sanki çok sıcakmış gibi yüzünü mendiliyle sildi, sonra, “Pıtırıcık, erkek erkeğe konuşmalıyız seninle. Çok anlayışlı olman gerekiyor,” dedi.

“Büyük bir çocuk gibi davranırsan, akşama pasta yapacağım,” dedi annem.

“Bisikletini de sonunda tamire götüreceğim... Peki... Şimdi sana bir şey açıklamam gerekiyor...” dedi babam.

“Ben mutfağa gidiyorum,” dedi annem.

“Hayır, kal. Birlikte söylemeye karar vermiştik,” dedi babam.

Bunun üzerine babam biraz öksürdü, ellerini omuzlarıma koydu, “Pıtırcık oğlum, biz tatile seninle çıkmayacağız. Sen kocaman bir çocuk gibi, tek başına gideceksin tatile,” dedi.

“Nasıl tek başıma? Siz gitmeyecek misiniz?”

“Pıtırcık, çok rica ederim, anlayışlı ol. Annenle ben küçük bir yolculuğa çıkacağız. Senin bu yolculukta çok eğlenmeyeceğini düşünüp çocuklarla kampa gitmene karar verdik. Senin için çok yararlı olacak. Orada bir sürü arkadaş edineceksin. Çok eğleneceksin,” dedi babam.

“Tabii, ilk kez bizden ayrı olacaksın. Ama inan, bu senin iyiliğin için,” dedi annem.

“Pıtırcık, oğlum, ne dersin?” diye sordu babam.

“Harika!” diye bağırdım ve salonda dans etmeye başladım.

Çünkü gerçekten müthişmiş bu kamplar. Bir sürü arkadaş ediniyorsunuz, gezilere çıkıyorsunuz, oyunlar oynuyorsunuz, büyük bir ateşin çevresinde şarkılar söylüyorsunuz!

Öyle mutluydum ki, annemle babamı öptüm.

Akşamki pasta harikaydı. Ben üst üste birkaç parça yedim. Çünkü annemle babam pastaya ağızlarını sürmediler.

Tuhaf olan, ikisinin de bana şaşkın gözlerle bakmasıydı. Hem sanki biraz küsmüş gibiydiler.

Oysa, ne bileyim, ben gayet anlayışlı davrandım sanırım; değil mi ama?

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Goscinny & Sempé

Pıtırıcık Kampta

Pıtırıcık kampa gidiyor! Hem de tek başına!

Bir ders yılı daha sona ererken Pıtırıcık ve birbirinden yaramaz arkadaşları yine biraz hüznülenerek vedalaştılar. Ama şimdi önlerinde uzun bir tatil var ya, yürekleri saran hüznü hemen neşeye dönüştü. Yine de bizim Pıtırıcık'ın canı biraz sıkkın... Neden dersiniz, bütün arkadaşlarının tatil planları hazırken onların evinde hâlâ tatilin t'sinden bile söz edilmiyor!

Otuz ülkede, on milyondan fazla çocuğun kütüphanesine konuk olan Pıtırıcık'ın yeni macerasına hazır mısınız?

öykü

YAŞ	8	9	10	+
-----	---	---	----	---

cancocuk.com

ISBN: 978-975-530-004-3

9 789755 100043